

[Trafikministeren]

og dermed det biologiske havmiljø i Østersøen.

Spørgsmålet om blokerings-effekt på miljøet i Østersøen er det centrale spørgsmål. Efter afslutningen af høringen bør kriteriet for opfyldelsen af målsætningen for Østersøen skærpes således, at der ikke opstår nogen blokerende virkning. Dette skal også ses i lyset af, at det fortsatte optimeringsarbejde viser mulighed for at bringe anlæggets blokerende virkning ned mod 0,5 pct. og dermed en tilsvarende reduktion af behovet for gravearbejderne og sedimentspildet i Øresund.

Miljøoptimeringen af anlægget sker således ud fra hensynet til såvel Østersøens vandmiljø som hensynet til nærmiljøet i Øresund. Arbejdet med en miljøoptimering gennem udformning af anlægget har allerede givet gode resultater, og det er vigtigt ud fra et miljømæssigt synspunkt at fastholde kravet om fortsat optimering. Dette skal ikke blot foregå forud for anlæggets iværksættelse, men også som et afgørende led i hele projektets gennemførelse.

Fastholdes dette krav, vil den teknisk, økonomisk og miljømæssigt mest optimale løsning blive realiseret. Anlæggets selvstændige blokering vil blive reduceret ned mod 0,5 pct. Samtidig opnås det, at behovet for kompensationsafgravninger bliver minimeret. Dette er afgørende for sedimentspildet og dermed også for påvirkningen af Øresund.

I forbindelse med den supplerende offentlige høring er der redegjort for forskellige hovedvarianter, der er udarbejdet som led i optimeringsprocessen. Disse hovedvarianter vil af Øresundskonsortiet blive lagt til grund for den fortsatte planlægning af anlægsarbejderne og den fortsatte optimering med henblik på at sikre den mindst mulige blokerende effekt fra anlægget og de mindst mulige kompensationsafgravninger.

Den nuværende viden og resultaterne fra høringen gør, at det er opfattelsen, at Øresundsforbindelsen vil kunne – og derfor bør – udføres, så der ikke vil være nogen blokerende virkning som følge af den faste forbindelse. De nødvendige kompenserende afgravninger vil kunne gennemføres i tilknytning til de øvrige anlægsarbejder og således, at den endelige fastlæggelse af og udførelse af de afsluttende afgravninger sker på grundlag af de faktisk udførte anlægsarbejder og er baseret på målere-

sultater for hele anlægsperioden med anvendelse af tredimensionale modeller.

I overensstemmelse med anlægsloven etableres et marint overvågningsprogram, som forestås af miljømyndighederne. Programmet skal under og i nogle år efter anlægsfasen følge Øresunds vandmiljø og gennemstrømningen til og fra Østersøen og danne baggrund for en vurdering af, om de fastsatte målsætninger og vilkår overholdes. Overvågningen vil bl.a. omfatte hydrografi, vandkvalitet, marinbiologi, fugle samt strand- og kystforhold.

Miljø og natur er ikke konstante, men varierer fra år til år. Det må forventes, at andre faktorer kan påvirke f.eks. fuglebestande under anlægsfasen. Principielt skal overvågningsprogrammet dog planlægges og udføres, så der tages højde for dette. Det er således ikke tilstrækkeligt, at programmet kan påvise eventuelle ændringer. Det skal også kunne påvises med en rimelig grad af sikkerhed, at sådanne ændringer skyldes anlægget af den faste forbindelse.

Det internationale Ekspertpanel, der er nedsat af den svenske og den danske regering i oktober 1992, har specielt fulgt arbejdet med modelgrundlaget. På baggrund af foreliggende rapporter og undersøgelser rådgiver panelet om Øresundsforbindelsens effekter på vandmiljøet.

På det netop afholdte 3. møde i Det internationale Ekspertpanel (1.-3. december 1993) udarbejdede panelet et notat til de svenske og danske regeringer, som giver et sammendrag af hovedkonklusionerne fra panelets hidtidige arbejde og en rekommandation for dets fremtidige arbejde.

Panelet fremlægger i dette notat, der tillige med rapporten fra det 3. møde er sendt til Folketingets Trafikudvalg og Miljø- og Planlægningsudvalg, en generel konklusion samt konklusioner vedrørende hydrografi og biologi.

Indledningsvis i de hydrografiske konklusioner udtrykker panelet tilfredshed med, at de rekommandationer, som det tidligere har fremsat, er taget op, og at modelleringen er udvidet til at omfatte tredimensionale modeller.

Panelet er tilfreds med de nye tekniske tiltag, der følger panelets tidligere anbefalinger, og som justerer udformningen af KM 4.2 med henblik på at reducere den blokerende effekt og behovet for afgravninger.